

IN MEMORIAM

bezig was. Nu wij voorgoed afscheid van hem nemen, vertrouwen we hem toe aan de goedheid van God. Bij zijn en onze God mag hij tot rust komen en heel nieuw voortleven. Zo willen we geloven en hem in ere houden.

Allen die veel voor mijn man, onze vader en opa hebben betekend en die ons tot steun waren in deze moeilijke dagen, zeggen we heel oprecht onze dank.

M. E. KAMPHUIS - STROEVE
Wim en Truus
Marjan en Hans
kleinkinderen

Bedroefd om het plotseling heengaan gedenken wij mijn goede man, onze vader, schoonvader en opa

JOHANNES ALBERTUS KAMPHUIS

echtgenoot van

Margaretha Elisabeth Stroeve

Hij werd geboren te Wierden op 2 september 1911. Plotseling is hij van ons heengegaan op zondagmorgen 30 oktober 1988 in het Koningin Julianaziekenhuis te Hengelo. We hebben van hem afscheid genomen tijdens de uitvaart op 2 november in de parochiekerk van de H. Blasius te Beckum, waarna we hem teruste hebben gelegd op het parochiekerkhof.

Al was de gezondheid van Johan heel slecht, toch hadden we niet verwacht dat hij zo plotseling zou sterven. Misschien heeft hij het zelf wel voelen aankomen. Door verschillende kwalen en handicaps was hij gedwongen het wat kalmer aan te doen. Dat kon hij soms maar heel moeilijk verwerken. Immers: z'n hele leven bestond uit werken. Als hij maar naar de zaak kon, dan was het goed. Daar leefde hij voor. De laatste negen en een half jaar moest

hij het noodgedwongen wat van afstand volgen, al waren deze jaren aan de Pastoor Ossestraat ook goede jaren voor hem. Johan was een man die voor de buitenwereld soms hard overkwam. Dat kwam ook wel door zijn onmacht om zijn gevoelens te uiten. Over de echte dingen van het leven kon hij maar moeilijk praten. De gevoelswereld liet hij nauwelijks toe. Daardoor kwam de hardheid van zijn karakter boven. Voor degenen die hem goed kenden en daar doorheen prikten, had hij eerbied. Als hij zijn woord gaf, dan gaf hij zichzelf en dan kon je er van op aan. Bij leveranciers was hij gezien en collega's en vertegenwoordigers kwamen hem de laatste tijd nog opzoeken. Op verjaardagen was hij gezellig en steeds de gangmaker met zijn heel gevatte opmerkingen. Ook praatte hij graag over sport, vooral van de voetbal was hij bezeten. Johan heeft er onder geleden dat hij heel slecht zag en steeds meer kwalen erbij kreeg. Een enkele keer werd hij zelfs er een beetje opstandig onder, omdat hij dan niet kon begrijpen dat dat hem nu al moest overkomen. De laatste tijd was hij sterk in zichzelf gekeerd ten teken dat hij er druk mee